

Inleiding

Om gelukkig te leven moeten we in staat zijn om elkaar te vergeven.

Veel dingen die goed lopen in mijn dagelijkse leven vergeet ik, maar de keren dat er iets niet goed gaat staan in mijn geheugen gegrift maar ook in dat van de ander die dicht bij mij staan.

Gelukkig zijn daar de woorden van Jesaja in de eerste lezing, “ blijf niet staan bij wat eertijds gebeurd is, laat het verleden rusten”

3 jaar geleden heb ik een tatoeage laten zetten, een pijl en deze pijl staat symbool voor de toekomst. Achter deze pijl staan drie hartjes deze symboliseren het verleden. Midden in de pijl staat een rondje, dit rondje symboliseert mijn ogen, deze ogen zullen altijd naar de toekomst kijken maar zullen het verleden niet vergeten, de gebeurtenissen uit het verleden moeten we accepteren en kan ons sterken voor de toekomst

Overweging

Mensen zijn geneigd om snel over iets te oordelen.

Oordelen kan mensen beschadigen.

De overspelige vrouw zou gestenigd worden.

Dit was een oordeel en dan lezen wij verder: die zonder zonde is werpe de eerste steen, en ga heen ik veroordeel u niet.

En ook: ga heen en zondig niet meer.

Dit speelde ongeveer 2000 jaar geleden en ook nu nog wordt over mensen geoordeeld en worden mensen veroordeeld.

Soms lijkt het niet verkeerd om te oordelen en als je goed luistert hoor je de oordelen voorbij komen en misschien maak ik er mij zelf ook schuldig aan.

Voorbeeld:

Iedere zondag kijk ik naar de tv serie: “de luizenmoeder”

in de aflevering van zondag werd door enkele moeders een medewerker verdacht gemaakt van intieme handelingen bij een kind op school.

Hij had op het toilet het broekje van Floor omlaag gedaan.

Binnen een dag was het oordeel rond en werd de medewerker als pedofiel beoordeeld.

Als iedereen hem verdenkt met uitzondering van enkele collega's verlaat hij ernstig beschadigd de school.

Even stilte

Echter het was zijn taak om kinderen die hulp nodig hadden op het toilet te helpen alleen werd er even iets te snel en niet juist geoordeeld.

De tv-serie speelt zich af op een basisschool en is een satire op het gedrag van ouders en schoolpersoneel, vele oordelen worden hierin blootgelegd en ook weerlegd.

Als wij bij ons zelf te rade gaan dan blijkt dat wij zelf ook niet zonder fouten zijn.

Wat zouden mensen dan denken van mij?

Mijn eet gewoonten, ik eet vlees, ik snoep in de vastentijd en eet vis wanneer ik wil, Ik eet soms te veel en laat soms ook iets staan.

Dit zijn zeker dingen waarover mensen een oordeel kunnen hebben.

Ook mijn liefdesleven past misschien niet helemaal in dat wat de kerk voorschrijft.

Maar ben ik daardoor geen goed mens?

En helpt het als de ander mij dan veroordeelt?

Het mooie van Jezus is dat hij nooit iemand veroordeelt.

Hij laat de vrouw in haar waarde. Zo, n houding betekent dat de ander aangeeft "je mag er zijn", "ik luister naar je", "Wat jij mij wilt toevertrouwen is van belang" en "dat kan alleen als jij door mij niet veroordeeld wordt".

Als de ander mij niet veroordeelt, dan betekent dat dat ik ruimte krijg om verder te leven, dat ik niet vastgepind word op mijn foute verleden; dan klinkt het 'ga heen en zondig voortaan niet meer' als een bemoediging."

Als wij dan luisteren naar de ander, dan hoeven wij niet te oordelen en te straffen. maar moeten we misschien nieuwe kansen geven, een mens kan toch veranderen?

U hoorde in het evangelie dat Jezus in het zand schreef. Wat betekent dat?

Waarom zou hij dat doen?

"Ik hoorde een mooi verhaal vorige week van Nan, dit wil ik graag met jullie delen.

2 jongens, (Mark en Peter) liepen in een mooi zanderig bos gebied, vele wilde dieren zwierven daar rond maar de jongens hadden geen angst.

Tot dat er een wilde wolf op hen af kwam.

Mark klom in een boom en kneep zijn ogen stijf dicht. Angst overviel hem, hij zorgde voor zijn eigen veiligheid en verloor de tweede jongen uit het oog.

Peter keek naar de boom, wat moest hij nu?

Hij keek om zich heen, angstig en teleurgesteld in zijn vriend.. hij besloot om heel stil gehurkt tegen de boom aan te gaan zitten.

De wolf bleef een lange tijd om ze heen lopen en de spanning was om te snijden.

Na een lange tijd vertrok de wolf... een diepe zucht van verlichting bij beide jongens

was voelbaar.

Peter schreef op de grond in het zand de tekst: 'mijn vriend hielp mij niet'

Enkele dagen later waren de jongens weer op pad in het zelfde zanderige bos, ze waren oplettend, want ze wisten dat de wolf er weer kon zijn. Peter zag de wolf en klom in de boom, reikte een hand aan aan Mark en zorgde er zo voor dat ze beide in veiligheid waren!

De wolf cirkelde een paar rondjes rondom de boom en vertrok. Mark was zo blij dat zijn vriend hem de boom in had getrokken en kerfde in de boom: "mijn vriend heeft mij gered"

Mark vroeg jaren later aan de tweede jongen, wat maakte het eigenlijk dat jij toen in het zand schreef dat ik je niet hielp?

Tjsa antwoorde de Peter, zand vervaagd, het waait weg en de tekst was snel niet meer leesbaar.

Dat jij me niet hielp hoeft niet jou hele leven achtervolgt te worden....

In onze maatschappij kerven mensen nog vele oordelen die mensen beschadigen in een boom.

Vaak blijven we staren naar wat vroeger was, we blijven stil staan in het verleden, in de pijn en in de teleurstelling.

Durf te kijken naar de toekomst, durf oordelen om te draaien in iets positiefs dan pas maken wij de wereld net iets mooier.

Open de ogen en durf te zien wat er om je heen gebeurt.

Dan kunnen wij leven van wat komt.